

ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

**Η προεκλογική εκστρατεία τελειώνει, οι δημοτικές εκλογές έφτασαν.
Γιατί να εμπιστευτούμε τους διεκδικητές της θέσης του δημάρχου;**

Οι δημοτικές εκλογές έφτασαν και οι δεινόσαυροι της πόλης έχουν για τα καλά ξυπνήσει από τη χειμερία νάρκη της περασμένης τετραετίας.

Αφού τεντώθηκαν λιγάκι για να ξεμουδιάσουν, άρχισαν να γυρίζουν τις πλατείες για να μας φορτώσουν μ' ένα ακατάσχετο μπλα-μπλα, προσέχοντας να μην ξεστομίσουν τίποτα επί της ουσίας για τα φλέγοντα ζητήματα της πόλης και των κατοίκων της – ή έστω για όσα απ' αυτά ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας διατηρεί τις αρμοδιότητές του.

Πού ήταν άραγε κρυμμένοι τόσο καιρό; Με τι ασχολούνταν, όσο αυξανόταν η ανεργία, η φορολογία, η καταστολή, όσο διαλυόταν το «κοινωνικό κράτος», όσο υποβαθμιζόταν η ζωή μας, μέσα σ' αυτή τη σκληρή τετραετία της κρίσης; Δύσκολο να απαντήσουν οι δεινόσαυροι. Έτσι, σήμερα, ενώ «το θερμόμετρο της προεκλογικής περιόδου έχει χτυπήσει κόκκινο», όπως λένε, και οι κοιμισμένοι δεινόσαυροι ξυπνούν, τους βλέπουμε να φλυαρούν για τα ασημαντα, ενώ κρατούν σφραγισμένα τα χείλη για τα σημαντικά.

Και φλυαρούν χωρίς καν να μας λένε (ίσως επειδή κι αυτοί δεν ξέρουν) τι έχει απομείνει στα χέρια τους και τι ακριβώς θα μπορούν να κάνουν στ' αλήθεια οι δεινόσαυροι εκείνοι που μετά τη «λαϊκή

εντολή» θα εγκατασταθούν στο δημαρχείο της πόλης – αν σπάσει ο διάλογος το ποδάρι του και δεν ξαναπέσουν σε χειμερία νάρκη μετά τις εκλογές. Δε μας λένε για την καταστροφική επίδραση και του προγράμματος «Καλλικράτης» πάνω στους ήδη ανάπηρους θεσμούς αυτοδιοίκησης του ελληνικού κράτους. Δε μας λένε για το δήμο με τα δεμένα χέρια, το φτωχό συγγενή και υπηρεσιακό εκπρόσωπο της κρατικής εξουσίας στην πόλη, του οποίου οι δραστηριότητες ελέγχονται από το οργουελικά βαφτισμένο «Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας» των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης της χώρας.

Αλλά αυτή μας η απαίτηση, βέβαια, είναι φιλά γραμματα μπροστά στο γεγονός ότι μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (14/5), η απερχόμενη δήμαρχος δεν έχει μπει καν στον κόπο να δημοσιεύσει το πολιτικό της πρόγραμμα για την επόμενη πενταετία. Από μια άποψη κρύβει μια ειλικρίνεια, θα έλεγε κανείς, αυτή η παράλειψη της Ευτυχίας Γαϊτανά: Γιατί να μπει στον κόπο να γράψει ένα πρόγραμμα που έτσι κι αλλιώς δεν θα μπορεί ή δεν θα θέλει να εφαρμόσει στην απίθανη περίπτωση που θα επανεκλεγεί;

Τα προγράμματα των υπόλοιπων συνδυασμών (εκτός της Λαϊκής Συσπείρωσης, που δε δημοσιεύει πρόγραμμα παραπέμπο-

ντας, προφανώς, στην εφαρμογή της λαϊκής εξουσίας-λαϊκής οικονομίας ως οριστικής λύσης των σημερινών προβλημάτων μας), αν και ποικίλλουν σε ύφος, μοιάζουν απελπιστικά σε μεγάλο μέρος τους. Απαντιέται έτσι το κρίσιμο ερώτημα του **ποιος υποψήφιος διαφέρει επαρκώς από τα τριμμένα για να τον εμπιστευτούμε: Κανείς.**

Στον κρίσιμο τομέα της κοινωνικής πολιτικής για παράδειγμα, με ένα ξεφύλλισμα των προγραμμάτων των πέντε συνδυασμών, διαπιστώνουμε ότι έχουν σχεδόν ταυτόσημες προτάσεις: διεύρυνση της δραστηριότητας του κοινωνικού παντοπωλείου, ίδρυση ιατρείου ή φαρμακείου, αξιοποίηση του εθελοντισμού, φαγητό στους πεινασμένους και στέγη στους άστεγους, δημιουργία εναλλακτικών λύσεων για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» και άλλες παρόμοια ασαφείς εξαγγελίες περιλαμβάνονται με παραλλαγές και στα πέντε δημοσιευμένα προγράμματα. Κανείς δεν μπαίνει στον κόπο, όμως, να μας πει τι γίνεται και τι σκοπεύει να κάνει με τα πραγματικά προβλήματα, όπως αυτά της δομής των συσσιτίων και του κοινωνικού παντοπωλείου που παρουσιάσαμε στο φύλλο του Φλεβάρη.

Φαίνεται πως οι δεινόσαυροι βολεύονται να απλοποιούν τα πράγματα και να γενικολογούν.

Ορισμένοι, μάλιστα, προωθούν μονοθεματική ατζέντα με κέντρο της προσοχής τους, για άλλη μια φορά, το γήπεδο της ΑΕΚ. Ο τρόπος που εμφανίζεται αυτό το ζήτημα στο «δημόσιο διάλογο» της πόλης είναι χαρακτηριστικός, καθώς οι περισσότεροι υποψήφιοι δε λένε τη γνώμη τους με σαφήνεια και καθαρότητα για τα υπαγορευμένα από τον Δημήτρη Μελισσανίδη νομοθετήματα που εκκρεμούν για ψήφιση στο κοινοβούλιο και αφορούν όχι μόνο το γήπεδο, αλλά γενικότερα την πόλη και τον αυριανό της χαρακτήρα, όπως σημειώσαμε και στο προηγούμενο φύλλο (νέο ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας-Αττικής). Μ' αυτή τους την πρακτική, με το λόγο τους ή με τη σιωπή τους, ανάλογα, δεν υπερασπίζονται τα συμφέροντα των πολιτών που φιλοδοξούν να εκπροσωπήσουν, αλλά μιας συγκεκριμένης κτηματομεσιτικής επένδυσης, που για να πετύχει πρέπει ν' αλλάξει το τοπίο της πόλης.

Οι πολίτες που βιώνουν αυτό τον καιρό τον εφιάλτη της προεκλογικής γενικολογίας, δύσκολα θα μπορέσουν να βρουν στήριγμα στους υποψήφιους δημάρχους και δημοτικούς συμβούλους της πόλης. Όταν όλοι οι υποψήφιοι δήμαρχοι, ακόμη κι αυτοί που υποστηρίζουν ότι αν εκλεγούν θα εφαρμόσουν «μια ριζοσπαστική Αυτοδιοικητική πολιτική», περιγράφουν στις εκλογικές διακηρύ-

ξεις τους το δήμο ως φορέα παροχής υπηρεσιών, ο πολίτης είναι καταδικασμένος να παρακολουθεί από απόσταση τα τεκταινόμενα, να «αιτείται δι' υποθέσιν του» προς τη δημοτική γραφειοκρατία, να απέχει από το κέντρο των αποφάσεων, το οποίο, βεβαίως, παραμένει υπό τον έλεγχο δεινοσαύρων που αδυνατούν να εντοπίσουν τα προβλήματα και να παλέψουν για τη λύση τους.

Η γενικολογία των υποψηφίων δημάρχων αντισταθμίζεται εν μέρει από τον συγκεκριμένο χαρακτήρα των υποψηφιότητων των δημοτικών και τοπικών συμβούλων: με 550 περίπου υποψήφιους δημοτικούς συμβούλους, κάθε σόι της πόλης πρέπει να έχει του-

λάχιστον ένα δικό του. Όμως πού ήταν κρυμμένοι οι περισσότεροι απ' αυτούς τους «προβληματισμένους κι ενεργούς πολίτες» τα προηγούμενα χρόνια; Πού θα βρίσκονταν όταν κοπάσει ο κουρνιαχτός της εκλογικής αναμέτρησης;

Μέσα σε μια πραγματικότητα που δεν περιμένει, σε συνθήκες αντίζρος όσο ποτέ εδώ και δεκαετίες, οι φεινές δημοτικές εκλογές σκάνε σαν πυροτέχνημα στον ανοιξιάτικο φιλαδελφειώτικο και χαλκηδονιώτικο ουρανό. Όταν ξανάρθει, όμως, ο χειμώνας και οι δεινόσαυροι επιστρέψουν στη νάρκη τους, τι θ' απομείνει από τη λάμψη της στιγμής;

π.

ΝΑ ΣΩΘΟΥΜΕ ΜΟΝΟΙ ΜΑΣ

Μεγάλα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας έχουν την κακή συνήθεια να αναθέτουν την επίλυση των προβλημάτων της ζωής τους στους επαγγελματίες ή λιγότερο επαγγελματίες πολιτικούς που συνωθούνται έξω από τις θύρες των αντιπροσωπευτικών σωμάτων της αστικής δημοκρατίας: στο κοινοβούλιο και στο ευρωκοινοβούλιο οι πρώτοι, στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια οι δεύτεροι, περνούν τις καλύτερες ημέρες τους κατά τις προεκλογικές περιόδους. Οι συζητήσεις των πιστών ψηφοφόρων τέτοιες ημέρες είναι πάντοτε αποκαρδιωτικές, όμως εμείς δεν χάνουμε το κουράγιο και τη θέλησή μας. Για να σωθούμε από την κρίση και τα προβλήματα της καθημερινότητας, για να σωθούμε από την εκμετάλλευση των εργαζόμενων από την κυρίαρχη τάξη, για να σωθούμε από την ατελειωτή ενδοσκόπηση, ένας μονάχα τρόπος υπάρχει: να αποφασίσουμε ότι δε μπορεί κανείς να μας σώσει αν εμείς δεν το θελήσουμε, αν δε δρομολογήσουμε τη θέλησή μας οργανώνοντας τον αγώνα μας για μια καλύτερη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση. Κανείς δεν πρόκειται να μας σώσει αν δεν σωθούμε μόνοι μας! Μ' αυτό το πνεύμα προσεγγίζουμε και τούτες τις εκλογές, που αποτελούν, όπως πάντα, ένα σημαντικό γεγονός, όχι όμως τόσο σημαντικό όσο η καθημερινή πάλη.

Το "Χαμπέρι" κυκλοφορεί σε χίλια αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν κι από χέρι σε χέρι. Αναζητήστε το στο αγαπημένο σας καφενείο και σε άλλα καταστήματα σε όλη την πόλη, κι αν δεν το βρείτε επικοινωνήστε μαζί μας. Η εφημερίδα συντάσσεται από ομάδα εργασίας της συνέλευσης του αυτοδιαχειριζόμενου κοινωνικού χώρου "Στρώγκα". Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν την άποψη των συντακτών τους. Θα μας βρείτε στην κατάληψη της Στρώγκας, Δεκελείας 116, Νέα Φιλαδέλφεια, κάθε Τρίτη μετά τις 8.30 μμ που πραγματοποιούνται οι συνελεύσεις μας και κάθε Πέμπτη και Παρασκευή μετά τις 8.30 μμ που λειτουργεί καφενείο. Για τις πολιτικές, κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες της Στρώγκας μπορείτε να ενημερώνεστε από τις αφίσες στους τοίχους της πόλης και στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://strouga.espivblogs.net>. E-mail επικοινωνίας: haberi@espiv.net

σελ.2

**Η ΑΕΚ
και
το Άλσος**

σελ.3

**Όχι στα
ελληνικά
Γκουαντανάμο**

Σώστε τους τραπεζίτες! (Για το λαό ποιος χέστηκε;)

Πρόβλημα: Έχω τέσσερα κουτιά τα οποία αγόρασα 5 ευρώ το καθένα. Σύνολο 20 ευρώ. Αφού με κάποιου άλλου τα λεφτά τα έχω επισκευάσει, καθαρίσει και συντηρήσει (γιατί τα πήρα μεταχειρισμένα και κατεστραμμένα), αποφασίζω να τα πουλήσω στους προηγούμενους ιδιοκτήτες με 0,50 ευρώ το καθένα. Σύνολο 2 ευρώ. Δώσατε ολοκληρωμένη απάντηση α) για το ποιος είναι ποιος και β) γιατί γίνονται οι παραπάνω ενέργειες.

Λύση: α) εγώ = κυβέρνηση, κάποιος άλλος = φορολογούμενος εργαζόμενος λαός, προηγούμενοι ιδιοκτήτες = Έλληνες και ξένοι επενδυτές και κουτιά = ελληνικές συστημικές τράπεζες.

β) Ιδιαίτερα απλή λύση: Ξεπούλημα εταιρείας ή τράπεζας που κρατικοποιήθηκε για να εξυγιανθεί (με λεφτά του λαού) στους καπιταλιστές. Πώληση ιδιαίτερα επιζήμια για το δημόσιο, αλλά ιδιαίτερα επικερδής επένδυση γι' αυτούς που θα αποφασίσουν να σπεκουλάρουν.

Έτσι λοιπόν ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για την ανακεφαλαιοποίηση των τεσσάρων συστημικών τραπεζών (Eurobank, Εθνική, Alpha Bank και Πειραιώς), το οποίο ουσιαστικά επιβλήθηκε από την τρόικα καθώς ήταν όρος για τη δόση του δανείου. Σύμ-

φωνα με το νομοσχέδιο το ποσοστό του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΤΧΣ) πέφτει στο 50 % (στην Eurobank είχε περίπου 95%), με αποτέλεσμα να μην έχει τον πρώτο λόγο σε αποφάσεις που σχετίζονται με τη λειτουργία των τραπεζών. Για να τονίσουμε το μέγεθος του ξεπουλήματος, ας θυμίσουμε ότι το κόστος ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών για το ΤΧΣ ήταν 50 δις ευρώ.

Ας δούμε όμως την περίπτωση της Eurobank. Το 2013 το ελληνικό Δημόσιο μέσω του ΤΧΣ «έριξε» στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου (ΑΜΚ) της Eurobank 5,8 δις και η συμμετοχή στη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου ανήλθε στο 95%. Φυσικά οι παλιοί μέτοχοι δε «στήριξαν» τότε την ΑΜΚ (λες και δεν ήξεραν τι θα ακολουθήσει). Πρέπει να επισημάνουμε επίσης ότι η τιμή της μετοχής τότε ήταν στο 1,54 ευρώ. Αν προσθέσουμε την αγορά προνομίων μετοχών από το Δημόσιο και τα ποσά των ανακεφαλαιοποιήσεων των τραπεζών που παραχωρήθηκαν στην Eurobank όπως το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, η Proton Bank και η Aspis, το συνολικό κρατικό ποσό που δαπανήθηκε είναι 13 δις.

Ας δούμε τώρα την πρόσφατη ΑΜΚ. Η τιμή της μετοχής είναι 0,31 ευρώ. Μεγάλα επενδυτικά funds συμμετέχουν (2,86 δις) εξ ολοκλήρου με αποτέλεσμα να ελέγχουν το 65% της τράπεζας, ενώ το Δημόσιο που δε συμμετείχε «συμβιβάζεται» με ένα ποσοστό της τάξης του 35% ελέγχοντας δηλαδή 2 δις ευρώ. Μια μικρή ζημία: 11 δις.

Ορθολογικός χειρισμός; Πώς μας φαίνεται το ποσό των 11 δις μπροστά στο τόσο καλά επικοινωνιακά παιγμένο κοινωνικό μέρισμα; Η κατάσταση έχει ως εξής: η άκρατη φορολόγηση έχει τσακίσει τον εργαζόμενο λαό και δεν υπάρχει καμία ανταπόδοση. Η ταξικότητα είναι πέρα για πέρα διακριτή. Η στήριξη του κεφαλαίου είναι απεριόριστη και πάντα σταθερή. Το χρέος τους απλά καθιερώνει πιο άμεσους, χωρίς κανένα πρόσχημα τρόπους άντλησης του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι.

Ως τότε θα ανεχόμαστε μαρτυρικά τους ληστές με τις γραβάτες και τις μαριονέτες τους;

Ρασκ.

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ

Η ΑΕΚ και το Άλσος, 2

ΜΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο σεισμός του 1999 είχε προκαλέσει καταστροφές αλλά και ζημιές σε πολλά οικοδομήματα σε όλη την Αττική. Η Νέα Φιλαδέλφεια ήταν από τις περιοχές που είχαν πληγεί σοβαρά. Ένα από τα οικοδομήματα που είχε υποστεί φθορές ήταν και το γήπεδο της ΑΕΚ. Οι ζημιές ήταν επισκευάσιμες, σύμφωνα με τεχνική έκθεση, αλλά από τότε ξεκίνησε η τμηματική χρήση του γηπέδου, έτσι ώστε να δημιουργηθεί το κατάλληλο «κλίμα» που θα οδηγούσε στη δημιουργία νέου γηπέδου ευρωπαϊκών προδιαγραφών.

Το σχέδιο του γηπέδου, που θα αντικαθιστούσε το «Νίκος Γκούμας», κατατίθεται από την πλευρά της ΑΕΚ και τελικά ψηφίζεται μέσω του νόμου 3044/2002. Εγείρει όμως σοβαρές αντιδράσεις τόσο από την πλευρά των κατοίκων, οι οποίοι συγκροτούν την «Κίνηση Ποιότητας Ζωής Νέας Φιλαδέλφειας», όσο και από την πλευρά του Δήμου. Έτσι λοιπόν ακολουθεί μια σειρά από ενέργειες νομικού και δικαστικού χαρακτήρα.

Η πρώτη προσφυγή εκ μέρους 76 κατοίκων της Νέας Φιλαδέλφειας γίνεται τον Απρίλιο του 2003 προς το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με βασικό αίτημα την αναστολή της άδειας κατεδάφισης του γηπέδου. Η απόφαση του Εφετείου (157/2003) είναι απορριπτική, με την αιτιολόγηση ότι δεν μπορεί να απαγορευθεί η κατεδάφιση, διότι «ούτε επιβαρύνει το περιβάλλον αλλά αντιθέτως συμβάλλει στην αναβάθμιση αυτού με τη δημιουργία ελεύθερου χώρου». Έτσι το Ερασιτεχνικό Σωματείο της ΑΕΚ, με πρόεδρο τότε τον Ι. Γρανίτσα προχωρούν στην κατεδάφιση του γηπέδου το 2003.

Η δεύτερη προσφυγή γίνεται προς το ΣτΕ από 131 κατοίκους, οι οποίοι προέρχονται από τους κόλπους της «Κίνησης Ποιότητας Ζωής Νέας Φιλαδέλφειας». Ανάλογη προσφυγή γίνεται και από το Δήμο, με Δήμαρχο τότε το Νίκο Αδαμόπουλο. Η προσφυγή γίνεται κατά της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που έχει κατατεθεί από την πλευρά της ΑΕΚ. Βέβαια, πρέπει εδώ να διασαφηνιστεί ότι οι πολίτες εν γένει δεν μπορούν να προσφύγουν εναντίον ενός νόμου ευθέως. Μπορούν να στραφούν μόνο εναντίον της διοικητικής πράξης που τον εφαρμόζει, στην προκειμένη περίπτωση κατά της περιβαλλοντικής μελέτης.

Ειδικότερα οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν πως είναι αντισυνταγματική η έγκριση των περιβαλλοντικών όρων για το έργο. Επικαλούνται παραβίαση του άρθρου 24 του Συντάγματος, καθώς: 1) επήλθε τροποποίηση του σχεδίου πόλης με την επέκταση της υπάρχουσας αθλητικής εγκατάστασης, 2) επιτρέπεται δόμηση «ουσιωδώς μεγαλύτερη» από την υφιστάμενη, 3) επετράπησαν νέες χρήσεις γης με εμπορικό χαρακτήρα και 4) η επέκταση των εγκαταστάσεων θα γίνει σε δασική έκταση.

Η Επιτροπή Αναστολών του ΣτΕ εκδικάζει την υπόθεση και εκδίδει απόφαση η οποία σταματά τις εργασίες. Ακολουθώς η υπόθεση παραπέμπεται στο 5ο Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, το οποίο ασχολείται αποκλειστικά με περιβαλλοντικά ζητήματα, και το οποίο δικαιώνει τους ενάγοντες, κρίνοντας ότι η σοβαρότητα του ζητήματος είναι τέτοια που πρέπει να παραπεμφθεί στην Ολομέλεια.

Το ζήτημα τελικώς κρίνεται από την Ολομέλεια του ΣτΕ. Οι εκπρόσωποι της ΑΕΚ όμως παρεμβαίνουν στην Ολομέλεια ζητώντας αναβολή στη λήψη της απόφασης, λόγω της επικείμενης ψήφισης νέου νόμου με αναπροσαρμοσμένα δεδομένα. Η εκδίκαση της υπόθεσης γίνεται κανονικά και δίνεται προθεσμία στους δικηγόρους να υποβάλλουν υπομνήματα. Λίγο πριν την ψήφιση του νέου νομοσχεδίου, γίνεται ένα συλλαλητήριο από τους οπαδούς της ΑΕΚ και σκορπίζονται φέιγ βολάν, τα οποία αναγράφουν τα ονόματα, τα τηλέφωνα και τις διευθύνσεις των κατοίκων που έχουν προσφύγει στο ΣτΕ. Κάποιοι από αυτούς δέχονται τηλεφωνικά απειλές, χωρίς να σημειωθεί κάποιο επεισόδιο, εξ όσων είναι γνωστά. Αυτό αρκεί, όμως, για να τρομοκρατηθούν κάποιιοι και να αποσύρουν τις υπογραφές τους. Ωστόσο, η απόφαση του ΣτΕ, το οποίο δεν έχει αποδεχτεί την αίτηση αναβολής, δικαιώνει τους κατοίκους.

Με την τροπολογία που εντάσσεται στον Ν. 3207/2003 για το Πολυλειτουργικό Κέντρο που σχεδιάζεται να οικοδομηθεί στη θέση του γηπέδου της ΑΕΚ, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις στο Άρθρο 19 του Ν. 3044/2002 :

1. Το ανώτατο ύψος μεταλλικών στεγάστρων μειώνεται από 35 μ. σε 30 μ. Τα άλλα ύψη (κτιρίου 27 μ., πυλώνων 40 μ. κλπ) μένουν ως έχουν.

2. Ο συντελεστής δόμησης παραμένει 2. Απλώς διευκρινίζεται ότι πάνω από το έδαφος θα υλοποιηθεί συντελεστής 1,40, ενώ ο υπόλοιπος θα υλοποιηθεί σε υπόγειους χώρους.

3. Οι εξωαθλητικές χρήσεις θα έχουν επιφάνεια 20.000 τμ και επομένως θα αντιπροσωπεύουν το 33,5% του συντελεστή. Να σημειωθεί ότι, αρχικά, προβλεπόταν 24.000 τμ και είχαν μειωθεί σε 22.000 τμ κατά την

υπογραφή της άδειας κατεδάφισης από την Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Επιπλέον, δίνονται από το νόμο και όχι από τις αρμόδιες υπηρεσίες, η οικοδομική άδεια, η άδεια κοπής 55 δένδρων και οποιαδήποτε άλλη άδεια απαιτείται από την ισχύουσα νομοθεσία. Όλες οι απαιτούμενες μελέτες πρέπει να υποβληθούν στην ΔΟΚΚ του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., μέσα σε 10 ημέρες από την δημοσίευση του Νόμου και από την ίδια υπηρεσία θα εκδοθούν οι βεβαιώσεις για την σύνδεση των εγκαταστάσεων με τα δίκτυα κοινής ωφέλειας.

Παράλληλα, καταργούνται οι κοινές υπουργικές αποφάσεις, με τις οποίες εγκρίνονταν περιβαλλοντικοί όροι και οι όροι αυτοί δίδονται από το νόμο. Εάν συγκριθούν οι όροι αυτοί με τους αρχικούς, παρατηρούνται οι εξής διαφορές:

1. Έχουν προστεθεί οι υποχρεώσεις:

- Εκπόνησης μελέτης συντήρησης της φυτείας του συνολικού άλσους και της δασοπονικής παρακολούθησής του, σε συνεργασία με το Υπουργείο Γεωργίας και το Δήμο Νέας Φιλαδέλφειας.

- Κάλυψης των δαπανών για δενδροφύτευση 50 στρεμμάτων στο Δήμο Νέας Φιλαδέλφειας ή σε όμορους Δήμους.

- Διάθεσης 50 θέσεων στάθμευσης στους κατοίκους των οικοδομικών τετραγώνων της οδού Καππαδοκίας.

- Σύνταξης κυκλοφοριακής μελέτης της περιοχής του παραδοσιακού οικισμού.

2. Αντίθετα δεν έχουν περιληφθεί οι εξής υποχρεώσεις που ίσχυαν προηγουμένως:

- Έγγραφης ειδοποίησης της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας 15 τουλάχιστον μέρες πριν την έναρξη των εκσκαφών, παρά το γεγονός ότι διατηρείται η εποπτεία της.

- Μείωσης των εξωαθλητικών χρήσεων όσο γίνεται περισσότερο, χωρίς να διακυβεύεται η δυνατότητα αυτοχρηματοδότησης του έργου.

- Εξέτασης της δυνατότητας καθιέρωσης γραμμών mini bus «σταθμού ΗΣΑΠ Περισσός-Σταδίου ΑΕΚ-σταθμού Α. Πατησίων» και «σταθμού ΗΣΑΠ Πευκάκια-Σταδίου ΑΕΚ-οδού Αχαρνών».

- Εξασφάλισης εγκρίσεων από αρμόδιες αρχές (π.χ. Πυροσβεστική, Αστυνομία κλπ) για την έγκαιρη και ασφαλή εκκένωση των υπόγειων χώρων συνάθροισης κοινού (γήπεδο μπάσκετ κλπ).

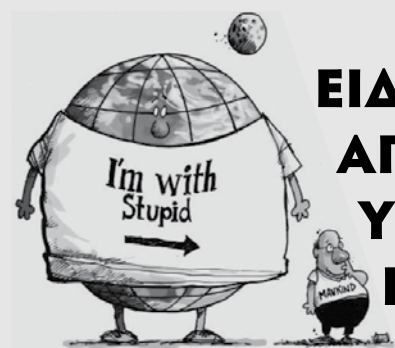
- Απόδοσης της πρασιάς σε κοινή χρήση (απουσία περιφράξης).

Έτσι λοιπόν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι ιθύνοντες, όπως προαναφέρθηκε, έχουν φροντίσει μέσω του νόμου 3207/2003 να εκδίδονται και όλες οι απαραίτητες άδειες. Με αυτόν τον τρόπο δε θα μπορούσε να προσβληθεί η διαδικασία, αφού δε θα μπορούσε να προσβληθεί ο νόμος. Στο μεταξύ οι κάτοικοι λίγο πριν την ψήφιση του νόμου βρίσκονται στη Βουλή και προσπαθούν να ενημερώσουν τους Βουλευτές για το θέμα, αφήνοντας ενημερωτικά σημειώματα στη θυρίδα του καθενός ξεχωριστά. Είναι βέβαια πολύ σημαντικό να αναφερθεί ότι εκείνη η περίοδος ήταν προεκλογική, με αποτέλεσμα οι υποψήφιοι Βουλευτές να μη θέλουν να στοχοποιηθούν και να χάσουν ψήφους.

Τελικά ο νόμος ψηφίζεται. Η αντίδραση των κατοίκων είναι και πάλι άμεση. Ο δικηγόρος που τους εκπροσωπεί καταθέτει υπόμνημα, στο πλαίσιο της διαδικασίας της κρίσης του 1ου νόμου (3044/2002) στο οποίο αναφέρει ότι ενώ ακόμα ο 1ος νόμος είναι υπό κρίση ψηφίζεται ο 2ος (3207/2003), που θα τον αντικαθιστούσε, και ότι με αυτόν τον τρόπο «παρεμβαίνει η Νομοθετική εξουσία στο έργο της Δικαστικής εξουσίας». Το υπόμνημα του δικηγόρου εστιάζει στην ψήφιση του νόμου αυτού, αναδεικνύοντας το γεγονός της παραβίασης της συνταγματικής επιταγής διάκρισης των λειτουργιών. Η κίνηση αυτή ήταν καίριας σημασίας και καθόρισε την εξέλιξη. Έτσι και ο 2ος νόμος χαρακτηρίστηκε «αντισυνταγματικός λόγω μεθοδεύσεως». Έτσι σήμερα, 11 χρόνια μετά, κανένας από τους δύο νόμους δεν είναι σε ισχύ, αφού το ΣτΕ με απόφασή του στις 12 Ιουνίου 2008 έκρινε και τους δύο αντισυνταγματικούς. Το πρόσφατο νομοσχέδιο για το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας-Αττικής προβλέπει και την τυπική κατάργηση των δύο αντισυνταγματικών νόμων.

Αυτή τη στιγμή το άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας υπάρχει. Η κατάστασή του δεν είναι η καλύτερη δυνατή, όπως εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς, ειδικός ή μη. Υπάρχει όμως στο ακέραιο. Κι αυτό οφείλεται στην εγρήγορση και στην έγκαιρη παρέμβαση των απλών ανθρώπων, που με τα μέσα που κάθε φορά διέθεταν αντιστέκονταν και το προστάτευαν, από όσους ήθελαν να το καταστρέφουν προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα δικά τους, κυρίως οικονομικά συμφέροντα.

πι & φι

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΚΟΣΜΟ

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ (1): Ένα χρόνο μετά την κατάρρευση του κτιρίου της κλωστοϋφαντουργικής «Ράνα Πλάζα» στο Μπανγκλαντές, τα 2.500 επιζώντα θύματα και οι οικογένειες των 1.127 νεκρών ακόμα περιμένουν τις αποζημιώσεις. Μόνο ελάχιστες από τις 28 διεθνείς κλωστοϋφαντουργικές επιχειρήσεις έχουν δώσει κάποια λεφτά: μέχρι τον Απρίλη μαζεύτηκαν λιγότερα από 10 εκατομμύρια ευρώ. Ψήφουλα δηλαδή απέναντι στα κέρδη που βγάζουν η Benetton, η Carrefour και οι άλλες επιχειρήσεις από τις άθλιες φάμπρικες σε χώρες με μικρό εργατικό κόστος και όχι μόνο...

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ (2): Μετά από δυο μήνες κατάληψης, η αστυνομία εισέβαλε τελικά στα μέσα Απριλίου στο εργοστάσιο Γκράιφ στην Κωνσταντινούπολη, συλλαμβάνοντας σχεδόν 100 καταληψίες και τραυματίζοντας αρκετούς άλλους. Η κρατική καταστολή έθεσε βίαιο τέλος στην απεργία εκατοντάδων εργατών ενάντια στους «μισθούς πείνας» και τις «συνθήκες δουλείας» στην αμερικανική επιχείρηση.

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ (3): Και στην Ισπανία μιλάνε για δήθεν ανάπτυξη της οικονομίας. Παρόλα αυτά η ανεργία αυξάνεται. Μόνο τους πρώτες τρεις μήνες του 2014 χάθηκαν 185.000 θέσεις εργασίας, εκτινάζοντας την ανεργία στο 25,9%. Σας θυμίζει κάτι;

ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ, ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ (1): Πριν από 15 χρόνια, μια παγκόσμια καμπάνια απαίτησε τη διαγραφή χρεών για 41 υπερχρεωμένα κράτη. Το 1999 τα χρέη τους ήταν πάνω από 250% των κρατικών εσόδων ή 150% των εσόδων από εισαγωγές. Πολύ λίγο και πολύ αργά, όπως αποδείχτηκε, αν κάποιος κοιτάξει τη λίστα των σχετικών χώρων ανάμεσά τους οι Αφγανιστάν, Μάλι, Μπουρούντι, Ζιμπάμπουε και τα δυο Σουδάν. Κατά τη γνώμη των διοργανωτών της καμπάνιας ένα και μόνο κούρεμα δεν αρκεί. Προτιμότερη θα ήταν μια «ομαλή διαδικασία αφερεγγυότητας».

ΠΟΛΥ ΛΙΓΟ, ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ (2): Επιτέλους κλείνει μία από τις πιο περιβόητες φύλακες του κόσμου: Μετά από δεκάδες χρόνια λειτουργίας ως κέντρο βασανιστηρίων -εκ των οποίων τα τελευταία 11 χρόνια υπό τη διαχείριση των ΗΠΑ- κλείνει το Αμπού Γκράμπι. Μέχρι εδώ τα καλά νέα για τους κρατούμενους του. Δεν απελευθερώνονται, απλά μεταφέρονται σε άλλες φυλακές στο Ιράκ.

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΟ «ΔΙΑΣΗΜΟΥΣ» ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΑ 60: Ο λόγος για τον Μούμια Αμπούλ Τζαμάλ, που καταδικάστηκε το 1982 για τη δολοφονία αστυνομικού που μάλλον δεν είχε διαπράξει. Από τα 60 χρόνια της ζωής του, τα 32 τα έζησε στη φυλακή...

ΤΟ ΤΖΟΚΙΝΓΚ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ: Επειδή οι διαδηλώσεις έχουν απαγορευτεί στο Μπουρούντι, η αντιπολίτευση κάλεσε για μαζικό τρέξιμο το Μάρτιο. Ο "Μαραθώνιος" όχι μόνο χτυπήθηκε βίαια από την αστυνομία αλλά 70 τζοκερ φυλακίστηκαν και 21 διώκονται ήδη για εξέγερση εναντίον του κράτους.

ΚΙ ΑΛΛΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΑ: Τέλη Απριλίου η αστυνομία στην Ταιβάν διάλυσε με γκλομπς και κανόνια νερού διαδήλωση ενάντια στα σχέδια κατασκευής πυρηνικού σταθμού παραγωγής ενέργειας. Λόγω της συνεχούς αντίστασης, όμως, η κυβέρνηση έκανε πίσω και υποσχέθηκε ότι θα γίνει δημοψήφισμα για το θέμα.

ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΡΩΤΑ: Τα νερά τους μπορούν να σου καταστρέψουν τα μάτια αλλά έχουν και τις αδυναμίες τους. Ο λόγος για τα ακριβά κανόνια νερού αξίας 900.000 ευρώ που προμηθεύτηκε η γερμανική κυβέρνηση από την Αυστρία. Σε τεστ αντοχής που έγινε τους ρίχτηκε μικρές φιάλες νερού, μπάλες του τένις και απλά αυγά με αποτέλεσμα να μην αντέξουν καν τα παρμπρίζ τους. Πιστεύω ότι αυτό μετράει για τα καλά νέα της ημέρας (του «Χαμπεριού», όχι του ΣΚΑΪ βέβαια...).

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΛΑ: Η αστυνομία της Νέας Υόρκης αναζήτησε υποστήριξη ψαρεύοντας «τρυφερές» φωτογραφίες αστυνομικών και απλών πολιτών μέσω Twitter. Τους έστειλαν όμως μόνο σκηνές αστυνομικής βίας και γρήγορα η καμπάνια αυτή έγινε διεθνής. Ρίξε μια ματιά στο ελληνικό Twitter. Έχουν και tagk #MyELAS και πολύ πλάκα...

ΚΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΙ ΑΥΤΟ: Από τα επίσημα στοιχεία της Βουλής μαθαίνουμε ότι τα χρόνια των μνημονίων, από 8.5.2010 μέχρι 28.3.2014, πραγματοποιήθηκαν 20.210 αντιμνημονιακές διαδηλώσεις. Μόνο που μέχρι σήμερα δεν έχουν φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Παρόλα αυτά αξίζει να συνεχίσουμε τον αγώνα...

ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΤΡΕΛΟ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ: Στα μέσα Απριλίου επειδή κάποιος κατούρησε σ' έναν ταμιευτήρα, πετάχτηκαν 143 εκατομμύρια λίτρα πόσιμου νερού. "Οι πελάτες μας απαιτούν καθαριότητα", εξήγησε ο κρατικός υπεύθυνος του υδραγωγείου στην αμερικανική Όρεγκον για την κάπως ανόητη απόφαση. Να το πει και σε όλα τα πουλιά που πετάνε πάνω από τους ανοιχτούς ταμιευτήρες νερού...

Η Διεθνίστρια

Από τη δραστηριότητα της Στρούγκας

Δεν πέρασε πολύς καιρός από την τελευταία φορά που βρεθήκαμε χέρι με χέρι στους δρόμους της γειτονιάς μας, παρόλα αυτά ο χώρος της Στρούγκας συνεχίζει δυναμικά και δραστήρια να φιλοξενεί και να οργανώνει εκδηλώσεις παραμένοντας πάντα ανοιχτός στον κόσμο. Με ένα διήμερο εξοντωτικών εργασιών, με κινηματογραφικές προβολές, με θεατρικές παραστάσεις, με συναυλίες, με τα γνωστά μας παιδικά εργαστήρια, με δρομίσιες παραστάσεις τσίρκου, ξεπεράσαμε ακόμα και την θερμοκρασία της πυρετώδους προεκλογικής προετοιμασίας των ημερών.

τη στήλη επιμελήθηκε η [Ε.](#)

Εορταστικό διήμερο γενεθλίων

5 Χρόνια συνεχούς προσπάθειας και συνεπούς παρουσίας γιόρτασε φέτος η Στρούγκα και ποιος άλλος τρόπος θα ήταν καλύτερος να γίνει αν όχι... οι εργασίες βελτίωσης! Από νωρίς το πρωί και τις δύο ημέρες του τελευταίου Σαββατοκύριακου του Μαρτίου, 29 & 30, κόσμος μαζεύτηκε στον χώρο έτοιμος για σκληρές εργασίες! Όρεξη υπήρχε περισσή και έτσι μπόρεσαν να πραγματοποιηθούν σοβαρές βελτιώσεις, εμφανείς στους παρατηρητικούς, όπως το βάψιμο ολόκληρης της πρόσοψης- βέβαια υπάρχουν αρκετές να γίνουν ακόμα. Φυσικά μετά το πέρας της δουλειάς ακολούθησε και τις δύο μέρες συλλογική κουζίνα και γλέντι με φίλους που κράτησε μέχρι αργά μαζί με τους μουσικούς του Κοινωνικού Ωδείου Καλλιθέας που πρόθυμα δέχτηκαν να μας κρατήσουν μελωδική συντροφιά.

Παιδικό εργαστήρι

Κυριακή 6 Απρίλη πρωί και ο χώρος της Στρούγκας ανοίγει τις πόρτες του για να φιλοξενήσει μια ιδιαίτερη παράσταση από το Θέατρο Μαριονέτας «Ανταμπαπανταχού» για τους φανατικούς μας φίλους. Το όνειρο της μικρής μας χορεύτριας να δώσει μια παράσταση χορού γίνεται πραγματικότητα ξεπερνώντας όλα τα τεχνικά και υλικά εμπόδια με τη βοήθεια δυο ταξιδευτών με όχημα μια μικρή ομπρέλα στην παράσταση «Κουκλοποιήματα στου χορού τα βήματα». Όμορφα σκηνικά και μουσική μάγεψαν τα παιδιά που συμμετείχαν ενεργά και εμψύχωναν κατά τη διάρκεια της παράστασης.

Πρωτομαγιά: Cirko Cachivache

Παραμονή εργατικής Πρωτομαγιάς και η Στρούγκα επιλέγει να δώσει τη δική της απάντηση στο τσίρκο των ημερών με ένα αληθινό τσίρκο, το Τσίρκο Κατσιβάτσε! Ενώ λοιπόν κόσμος της γειτονιάς και όχι μόνο από νωρίς το απόγευμα κάνει βόλτες στο καθιερωμένο πρωτομαγιάτικο πανηγύρι της πόλης σκαλώνει, και εύλογα, στα απίστευτα ζογκλερικά κόλπα και στα ριψοκίνδυνα ακροβατικά που επιχειρούν με απόλυτη επιτυχία οι κλόουν του τσίρκου μας, σκορπώντας ενθουσιασμό και κόβοντας την ανάσα τόσο στους μικρούς κύριους και κυρίες που εντυπωσιάστηκαν από το θέαμα όσο και σε όλους εμάς τους μεγαλύτερους. Σχοινοβασία, χρωματιστές κορίνες στον αέρα, μονόροδα ποδήλατα αλλά και ζωντανή μουσική συνέθεσαν μια μαγευτική παράσταση που σίγουρα θα μας μείνει αξέχαστη.

Παιδικό Πρωτομαγιάτικο Εργαστήρι

Δυναμικό ήταν και φέτος το μήνυμα του παιδικού εργαστηρίου της Στρούγκας. Οι μικροί αγωνιστές είχαν ως σημείο συνάντησης

τον χώρο της Στρούγκας και η ώρα του ραντεβού ήταν απογευματινή. Με την άφιξη των πρώτων ξεκίνησε η δημιουργία του πανό, παραμένοντας πάντα στο κλίμα της ημέρας. Το διαφορετικό αυτό εγχείρημα εντύπωνε τις πρώτες σκέψεις, εικόνες, γεύσεις και μυρωδιές των παιδιών για το καλοκαίρι που πλησιάζει σιγά-σιγά. Αφού λοιπόν το πανό υψώθηκε πανηγυρικά, τα παιδιά έφτιαξαν ένα δέντρο με τα αποτυπώματα τους, παρακαταθήκη, και σ' αυτήν την Εργατική Πρωτομαγιά.

Θεατρική παράσταση

Για άλλη μια φορά, η γνωστή και αγαπημένη σε όλους μας καλλι-

τεχνική κολεκτίβα «Τσιριτσάντσουλες» επέστρεψε στον τόπο του εγκλήματος την Παρασκευή 9 Μαΐου μετά την δύση του ηλίου με την «Τραγεδία όνομασμένη Ίφιγενεία του Πέτρου Κατσαίτη, συνθεθείσα έν έτει 1720 έν Κεφαλληνία». Πολύς κόσμος της γειτονιάς και όχι μόνο μαζεύτηκε ακόμη μια φορά για να παρακολουθήσει μια δοκιμασμένη και επιτυχημένη συνταγή. Τα εγκαίνια της εξωτερικής πίσω αυλής μας για φέτος έγιναν με το καλύτερο δυνατό τρόπο! Πολύ γέλιο χάρισε στο κοινό η διασκευή της κλασικής τραγωδίας του πιο σύγχρονου σε τρόπο γραφής τραγικού ποιητή, Ευριπίδη, «Ίφιγενεία έν Αΰλιδι» κρατώντας την θεματολογία και αλλάζοντας το ύφος. Αν κάνατε το λάθος και δεν ήρθατε, μην το χάσετε όπου τύχει να το ξανασυναντήσετε.

Συναυλία οικονομικής ενίσχυσης

Σταθερές και συνεχόμενες είναι οι εκφράσεις αλληλεγγύης με κάθε τρόπο απέναντι σε συντρόφους, έτσι γι' ακόμη μια φορά ο χώρος της Στρούγκας φιλοξένησε πρωτοβουλία οικονομικής στήριξης για ιατρικά έξοδα φίλου μας. Η συναυλία πραγματοποιήθηκε με επιτυχία. Τα Τοξικά Απόβλητα μαζί με τους Δυογου έδωσαν ένταση και ζωντάνια στο βράδυ μας.

Cine Strouga

Οι επιλογές της κινηματογραφικής ομάδας και αυτή τη φορά ήταν ξεχωριστές. Η προσέλευση του κόσμου ήταν περιορισμένη, αλλά

μην αγχώνεστε γιατί... ανοίγει το θερινό σινεμά και φέτος στην ανθισμένη μας εξωτερική αυλή!

Τέσσερις προβολές πραγματοποιήθηκαν το προηγούμενο διάστημα ξεκινώντας με το «ο Θάνατος του γραφειοκράτη» ,μια ασπρόμαυρη κουβανέζικη κωμωδία του Τόμας Γκουτιέρεζ Αλέα την Κυριακή 13/4. Έπειτα και για τρεις συνεχόμενες Κυριακές μεταφερθήκαμε στις φυλακές του Καραντίρου της Βραζιλίας («Carandiru»), του Γκουαντάναμο («Ο δρόμος για το Γκουαντάναμο»), αλλά και της Ζαμόρα («Celda 211») στην Ισπανία, μιας και το θέμα των σωφρονιστικών ιδρυμάτων και των αλλαγών στην λειτουργία τους κατέχουν υψηλή θέση στην πολιτική ατζέντα. Διαβάστε πιο αναλυτικά ακριβώς από κάτω!

Προσεχώς

- Ανοίγει το θερινό Cine Strouga: ο καιρός ζέστανε, η αυλή μας άνθισε, καιρός να βγούμε έξω! Το επόμενο διάστημα αναζητήστε αφίσες στην πόλη μας με τις προσεχείς ταινίες. Ετοιμάζονται εκπλήξεις!

- Πέμπτη 22 Μαΐου στις 9 μμ: Θεατρική παράσταση από την ομάδα Πείραγμα «Μάμα Τόνι», της Φράνκα Ράμε.

- 1 Ιουνίου στις 12: Χαριστικό Παζάρι & Παιδικό Εργαστήρι – Κουκλοθέατρο από την ομάδα Καραμπόλα «Ένας δράκος στην κάλτσα μου».

- 8 Ιουνίου στις 12: Παιδικό Εργαστήρι: Κυνήγι κρυμμένου θησαυρού στο Άλσος μας. Θα ακολουθήσει πικ νικ!

- 15 Ιουνίου στις 9 μμ: Προβολή του ντοκιμαντέρ «Παλικάρι», των Νίκου Βεντούρα και Λαμπρινής Ωωμά. Η ταινία πραγματεύεται τη δολοφονία του Έλληνα μετανάστη συνδικαλιστή των αρχών του 20ου αιώνα στις ΗΠΑ Λούη Τίκα. Θα παραβρεθούν συντελεστές της ταινίας.

Όχι στα ελληνικά Γκουαντάναμο

Την ελληνική εκδοχή του Γκουαντάναμο επιχειρεί να εισάγει το νομοσχέδιο που έδωσε στη δημοσιότητα στις 17 Μαρτίου το υπουργείο Δικαιοσύνης με τον τίτλο «Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις». Με το εν λόγω νομοσχέδιο οι φυλακές κατατάσσονται πλέον σε τρεις κατηγορίες: Α, Β και Γ. Στην πρώτη κατηγορία θα συνεχίζουν να κρατούνται οι υπόδικοι για χρέη, ενώ προστίθενται οι κρατούμενοι που κατηγορούνται για «εγκλήματα κατά της περιουσίας και ιδιοκτησίας που έχουν τελεσθεί χωρίς βία ή απειλή». Στη δεύτερη κατηγορία (Β) θα κρατούνται οι υπόλοιποι κρατούμενοι, ενώ στην τρίτη κατηγορία, στις φυλακές τύπου Γ, θα κρατούνται α) όσοι έχουν καταδικαστεί ή κατηγορούνται για συμμετοχή σε οργανώσεις ένοπλης αντιβίας, β) οι κρατούμενοι που κρίνονται επικίνδυνοι για τη «δημόσια ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη» και γ) οι κρινόμενοι ως επικίνδυνοι κρατούμενοι των φυλακών τύπου Α και Β, εφόσον έχουν καταδικαστεί ή απειλούνται με ποινές ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης. Η αρχική κράτηση στις φυλακές τύπου Γ για την πρώτη κατηγορία θα έχει δεκαετή διάρκεια που μπορεί να ανανεώνεται ανά δύο χρόνια, ενώ για τους υπόλοιπους κρατούμενους η αρχική κράτηση ορίζεται στα τέσσερα χρόνια με επανεξέταση της κράτησής τους, επίσης ανά διετία. Τμήματα τύπου Γ προβλέπεται να δημιουργηθούν και στις φυλακές τύπου Α και Β. Στις φυλακές τύπου Γ, θα εφαρμόζεται ξεχωριστός εσωτερικός κανονισμός στον οποίο θα υπάρχουν αυστηροί περιορισμοί στην αλληλογραφία, το χρόνο προαυλισμού, τα

επισκεπτήρια, την τηλεφωνική επικοινωνία, ενώ οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι δε θα δικαιούνται άδειες, οι οποίες καταργούνται εντελώς. Τέλος, με νέα διάταξη προβλέπεται η ειδική συγκρότηση σώματος της Αστυνομίας, η οποία αναλαμβάνει όχι μόνο την εξωτερική φρούρηση των φυλακών τύπου Γ, αλλά θα μπορεί να επεμβαίνει και στο εσωτερικό της φυλακής, έπειτα από απόφαση του Διευθυντή.

Απέναντι σε αυτό το έκτρωμα που προορίζεται να κατατεθεί στη Βουλή -μετά τις ευρωκλογές- με σκοπό να γίνει νόμος του κράτους, οι πρώτες αντιδράσεις ήρθαν από τους κρατούμενους των φυλακών, οι οποίοι σε κείμενο που απέστειλαν στον Τύπο αναφέρουν: «Οι άδειες και οι αναστολές είναι το μοναδικό μέτρο που προσπαθεί να ισορροπήσει αυτήν την νομική εξόντωση. Τώρα με κόψιμο των αδειών στην πλειοψηφία των κρατούμενων (καθώς ο καθένας μας μπορεί να θεωρηθεί «επικίνδυνος» και να ονομαστεί κρατούμενος τύπου Γ) το σύστημα δημιουργεί ανθρώπους δίχως ελπίδα. Έτσι, οι φυλακές γίνονται εργοστάσιο αναπαραγωγής του εγκλήματος καθώς ο κρατούμενος δεν έχει τίποτε να χάσει γιατί τα έχει χάσει όλα. Ο κατ' επίφαση σωφρονισμός τους γίνεται μια εκδικητική τιμωρία. Παράλληλα, με τις συνεχείς εφόδους των ΕΚΑΜ, οι φυλακές γίνονται πεδίο εξάσκησης της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας. Επίσης, γίνεται πλέον απόλυτη η εξουσία του εκάστοτε Εισαγγελέα της φυλακής που ούτε καν γνωρίζει τους κρατούμενους, οι οποίοι γι' αυτόν δεν είναι τίποτε άλλο παρά αριθμημένος φάκελος ξεχασμένος στο συρτάρι του γραφείου του». Οι κρατούμενοι σε όλες τις φυλα-

κές ενώνουμε την φωνή μας και διεκδικούμε τα δικαιώματα και την αξιοπρέπειά μας».

Δυναμική απάντηση απέναντι στην απομόνωση των κρατούμενων και την αυξανόμενη καταστολή έδωσαν και οι «απέξω», όπως και πριν από έντεκα χρόνια, όταν πάλι επιχειρήθηκε να δημιουργηθούν λευκά κελιά στη φυλακή της Λάρισας που τότε προορίζονταν για τους καταδικασθέντες ως μέλη της ΕΟ 17Ν. Σήμερα, φημολογείται έντονα ότι η φυλακή του Δομοκού προορίζεται να αποτελέσει τμήμα κράτησης τύπου Γ. Έτσι λοιπόν, την Κυριακή 6 Απρίλη διοργανώθηκε πορεία διαμαρτυρίας με τη συμμετοχή περισσότερων των χιλίων ατόμων ενάντια στις ειδικές συνθήκες κράτησης η οποία κατευθύνθηκε στη φυλακή του Δομοκού, όπου η αστυνομία είχε απαγορεύσει την προσέγγιση και απώθησε βίαια τους διαδηλωτές που επιχείρησαν να ενώσουν τις φωνές τους με αυτές των κρατούμενων.

Οι κοινοί αγώνες -μέσα και έξω από τις φυλακές- είναι ο μόνος δρόμος για να σταματήσει η επιχειρούμενη σωματική και ψυχική εξόντωση των κρατούμενων, είναι η μόνη ελπίδα για να αντισταθούμε στη βαρβαρότητα που μας επιβάλλουν. Ο δίκαιος αγώνας των κρατούμενων χρειάζεται να μπολιαστεί με την αλληλεγγύη και τη συμπαράσταση της αγωνιζόμενης κοινωνίας. Γιατί αυτός είναι άλλωστε και ο πιο μεγάλος φόβος των κυρίαρχων, καθώς ξέρουν πως «όσες κι αν χτίζουν φυλακές, κι αν ο κλοιός στενεύει, ο νους μας είν' αληταριό κι όλο θα δραπετεύει...».

Χ.Π.

Λιβόρνο-Λάτσιο: κάτι παραπάνω από μία ποδοσφαιρική κόντρα

Ένα από τα στοιχεία που καθιστούν το ποδόσφαιρο τόσο λαοφιλές είναι οι παραδοσιακές εχθρότητες ανάμεσα στις ομάδες, οι οποίες μπορεί να οφείλονται σε διάφορους λόγους, όπως η γεωγραφική θέση τους. Πράγματι, πολύ συχνά ομάδες που προέρχονται από την ίδια πόλη αναπτύσσουν μεταξύ τους έναν υπέρμετρο ανταγωνισμό, όπως λόγου χάριν η Έβερτον και η Λίβερπουλ στην Αγγλία. Άλλες φορές, σπανιότερα σαφώς, η θρησκεία αποτελεί τη γενεσιουργό δύναμη τέτοιων αντιπαλοτήτων. Παροιμιώδης είναι η κόντρα ανάμεσα στη Σέλτικ και τους Ρέιντζερς στη Σκωτία, η οποία βρίσκεται σε πλήρη συνάρτηση με το υφιστάμενο μίσος ανάμεσα σε προτεστάντες και καθολικούς στην χώρα.

Εντούτοις, το παγκόσμιο ποδόσφαιρο βρίθει παραδειγμάτων, στα οποία η πολιτική αποτέλεσε την αιτία που πυροδότησε τη δημιουργία τέτοιων εχθροτήτων. Στην τελευταία αυτή κατηγορία, υπάγεται και ο αγώνας ανάμεσα στην Λιβόρνο και την Λάτσιο, ο οποίος αν και δε δρέπει δάφνες ποιότητας κάθε φορά, καθώς υστερεί στον τομέα αυτό των παραδοσιακών ντέρμπι της γείτονος, αποτελεί ένα από τα ποδοσφαιρικά γεγονότα της χρονιάς στην Ιταλία.

Οι οπαδοί λοιπόν της Λάτσιο, πιστοί στο πρότυπό τους Μπενίτο Μουσολίνι, ο οποίος άλλωστε ήταν και ο ίδιος οπαδός της, στην συντριπτική τους πλειονότητα είναι φασίστες, πράγμα λογικό αν αναλογιστούμε πως το πλήρες όνομα της ομάδας είναι S.S. Lazio. Αντίθετα, οι Λιβορνέζοι είναι γνωστοί για τα αριστερά φρονήματά τους, με τους οπαδούς τους να θεωρούνται από τους πιο πολιτικοποιημένους παγκοσμίως με πάμπολλες δράσεις που άπτονται του αντιφασιστικού και εν γένει του αντικαπιταλιστικού κινήματος. Ενδεικτικά, θ' αναφέρουμε πως οι Brigate Autonome Livornesi 99 έχουν αδελφοποιηθεί με τους οπαδούς της γαλλικής Μαρσέιγ αλλά και της ΑΕΚ, σε μία ιδιότυπη οπαδική συμμαχία, η οποία συνήφθη βασισμένη στα πολιτικά φρονήματά τους.

Όπως καθίσταται εύκολα αντιληπτό, ο αγώνας αυτός μαγνητίζει τα βλέμματα όχι λόγω των τεκταινομένων μέσα στις 4 γραμμές του γηπέδου αλλά λόγω «της μπάλας» που παίζεται εκτός αυτού. Οικολίγες φορές, έχουν σημειωθεί εντάσεις εντός κι εκτός γηπέδου, μεταξύ παικτών ακόμα και οπαδών. Επί παραδείγματι, ο Πάολο Ντι Κάνιο, παίκτης της Λάτσιο γνωστός για τις φασιστικές του πεποιθήσεις, σ' έναν αγώνα στο Λιβόρνο, χαϊρέτησε ναζιστικά προς τέρψιν των φασιστικών βδελυγμάτων που απαρτίζουν την κερκίδα της Λάτσιο, προκαλώντας σύρραξη στις κερκίδες, ενώ παρ' όλignon αυτή να γενικευθεί και στον αγωνιστικό χώρο. Για την ιστορία, θα επισημανθεί πως η ιταλική ομοσπονδία του επέβαλε την ποινή-χάδι των 7.000 ευρώ.

Σε κάθε αγώνα ανάμεσα στην Λάτσιο και την Λιβόρνο δεν συγκρούονται απλά δύο ομάδες, αλλά και δύο πολιτικά ρεύματα. Από τη μία οι Λασιόλι που ονειρεύονται μία Ιταλία, αλλά και έναν κόσμο, δομημένο βάσει των οραμάτων του Μουσολίνι, κι απ' την άλλη οι Λιβορνέζοι, οι οποίοι οραματίζονται και αγωνίζονται για μία άλλη κοινωνία. Ως εκ τούτου, κατανοούμε πως είναι λογικό να γίνεται μάχη εντός του γηπέδου, καθώς το διακύβευμα δεν είναι απλώς οι τρεις βαθμοί της νίκης.

Για το τυπικό, ο φετινός αγώνας Λιβόρνο-Λάτσιο πραγματοποιήθηκε στην Τοσκάνη την 27η Απριλίου. Οι Ρωμαίοι πήραν την νίκη με 0-2, αποτέλεσμα που –κατά πάσα πιθανότητα– θ' αποδειχθεί καταδικαστικό για την Λιβόρνο, η οποία ετοιμάζεται ν' αποχαιρετήσει την πρώτη κατηγορία. Μολαταύτα, μπορεί να ηττήθηκε η Λιβόρνο από τους φασίστες μέσα στο γήπεδο, ο αγώνας όμως για το τσάκι-σμα του φασισμού συνεχίζεται και μάλιστα καθίσταται πιο επιτακτικός από ποτέ.

ΟΕ

Σκηνή απ' το "Catching Fire", τη δεύτερη ταινία της σειράς "Hunger Games"

ΑΠΟΨΗ: Ο «νέος» είναι ίδιος όπως ο παλιός και για να γίνει ωραίος πρέπει να το κάνει αλλιώς

Ομορφή και ηλιόλουστη μέρα στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνas, μέρα που ευνοεί μια πρώτη βουτιά στη θάλασσα θα μπορούσε κάποιος να πει. Μέρα χαλάρωσης και εξόδου, ίσως, για τους περισσότερους μετά το πέρας της εβδομάδας. «Κάποιοι» όμως δεν έχουν χρόνο να ξεκουραστούν καθώς ειδικότερα τώρα προεκλογών αποφασίζουν επιτήδεια, ως υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι και δήμαρχοι, να ταράζουν την 5ετή μουντή καθημερινότητά τους, κάνοντας κάθε είδους πολιτική προσέγγιση. Μη ανήκοντας σε αυτούς η παρέα μας, όπως και πολλές άλλες, όπως αποδείχτηκε στην πορεία, ήμασαν καλεσμένοι σε ένα συνοικιακό μαγαζάκι για να ακούσουμε φίλους να παίζουν μουσική. Είναι *δύσκολοι καιροί* και προτιμήσαμε λοιπόν να μείνουμε εδώ, στην γειτονιά, καθώς θα ήταν και πιο *φτηνά*. Έτσι λοιπόν, διασχίζοντας την Δεκελείας φτάνουμε στο μαγαζί, έτσι

όπως είχαμε *υποσχεθεί* στους φίλους μας πως θα είμαστε εκεί. Στην πόρτα, όμως, η ομορφιά και ο αυθορμητισμός της βραδιάς έπαψε να υπάρχει. Την θέση τους πήραν το συμφέρον και η καιροσκοπία, όταν με διακριτικό πάντα τρόπο «κάποιοι» με αυτοκόλλητα στα *πολιτικά* τους ρούχα, θέλησαν να φέρουν κάτι *νέο* στη γειτονιά με ένα αρκετά νέο και πρωτότυπο τρόπο - προσφέροντας ένα ποτό με αντάλλαγμα τα προσωπικά μας στοιχεία. Και τίθεται το εξής ερώτημα: εφόσον δεχτείς, αρκεί να πεις στον εαυτό σου ότι «Θα το δεχτώ, αλλά δεν τους ψηφίζω»; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα συνδέεται άρρηκτα και με το πολιτικό σύστημα που θέλουμε να εφαρμοστεί. Όχι, δεν αρκεί. Και πηγαίνοντας ένα βήμα πίσω, κατά πόσο η πολιτική σου συνείδηση θα εναντιωθεί της κερδοσκοπικής φωνάζοντας «όχι, ευχαριστώ, δεν θα πάρω». Πίνοντας, λοιπόν, από το δικό μου πληρωμένο

ποτό, πίνω στην υγεία αυτού του πολιτικού συστήματος. Στην υγεία αυτών που σε *δύσκολους καιρούς* νομίζουν πως η ψήφος εξαγοράζεται έτσι *φτηνά*, αυτών που έχουν *υποσχεθεί* στους δημότες. Σας έχω *νέα*: οι νέοι δεν πάνε απαραίτητα με το νέο, όπως γράφτηκε σε τοπική εφημερίδα με αφορμή εκείνο το βράδυ. Διαφωνώ καθέτως με τους ορίζοντες σας. Οι νέοι απεχθάνονται τα *πολιτικά* σας και πέραν αυτών οι τακτικές σας έχουν και αυτές πολυφορεθεί. Ο μόνος τρόπος που θα μπορούσε να σας χαρακτηρίσει κάποιος ως νέους είναι γιατί πράττετε σαν φοιτητικά παραταξιακά παράσιτα. Εσείς τα κομματόσκυλα, τα ποτά-σημειώσεις σας και εγώ φοιτητής που σας αρνούμαι. Για αλλού ξεκίνησα και αλλού κατέληξα. Άθελα μου έκανα βουτιά εκείνο το βράδυ στην πραγματικότητα και στο κενό πολιτικό σας σύστημα.

3.14

Αγώνες πείνας και αποχαύνωσης στη μεγάλη οθόνη

Πάνω στα ερείπια αυτού που κάποτε αποτελούσε τις ΗΠΑ, η κυβέρνηση του έθνους του Πάνεμ διεξάγει τα ετήσια Hunger games.

Στους «Αγώνες πείνας», η κυβέρνηση επιλέγει τυχαία ένα αγόρι κι ένα κορίτσι μεταξύ 12 και 18 χρονών από κάθε μία από τις δώδεκα φτωχές και αποκλεισμένες μεταξύ τους επαρχίες που ελέγχει η ηγεμονεύουσα επαρχία Κάπιτολ. Τα 24 παιδιά καλούνται να δώσουν μεταξύ τους μία μάχη στο δάσος, από το οποίο μόνο ένα μπορεί να βγει ζωντανό. Ο θεσμός μεταδίδεται πανεθνικά και ζωντανά, ως μέσο επίδειξης δύναμης και τιμωρίας των υπηκόων για μία αποτυχημένη εξέγερση που κάποτε επιχείρησαν.

Η ταινία διαδραματίζεται σε ένα δυστοπικό μέλλον όπου εξαθλιωμένες φτωχές μάζες ζουν κάτω από την κυριαρχία μιας ανεπτυγμένης τεχνολογικά και πλούσιας αστικής τάξης. Η ελίτ αυτή εμφανίζεται με εξπρεσιονιστικές αμφιέσεις και μακιγιάζ ενώ θυμίζει πιο πολύ καρικατούρες. Το Κάπιτολ, η λαμπερή πρωτεύουσα του Πάνεμ είναι ένα απολυταρχικό κράτος το οποίο εμφανίζει μεγάλες ταξικές αντιθέσεις με τις υπόλοιπες περιοχές και τις αντιλαμβάνεται ως κατώτερες φυλές που πρέπει να ελέγχονται και δεν έχουν ούτε τα βασικά δικαιώματα. Πληρώνουν φόρο αίματος για την επανάσταση που είχαν επιχειρήσει μάταια να κάνουν ενάντια στην άρχουσα τάξη, συμμετέχοντας υποχρεωτικά σε "αγώνες πείνας" με στόχο να βρεθεί ο ένας νικητής που θα εκπροσωπήσει την περιοχή του και θα της εξασφαλίσει με αίμα και ιδρώτα (κυριολεκτικά), πλούτη και αγαθά για την υπόλοιπη χρονιά.

Οι συμμετέχοντες στους αγώνες, κατηχημένοι τόσο βαθιά σε αυτό τον πολιτισμό που προάγει η κοινωνία του Κάπιτολ, δέχονται τους κανόνες του παιχνιδιού και γίνονται πρόθυμοι να θυσιάσουν ακόμη και τα παιδιά τους στο βωμό της διασκέδασης αυτής της δειστραμμένης ελίτ, που ευχαριστείται παρακολουθώντας ένα reality show στο οποίο μετουσιώνεται το απαύγασμα της λογικής «Σκότωσε για να μην σε σκοτώσουν». Και τι θα κερδίσεις; Την προστασία από το Κάπιτολ και όσα αγαθά μπορείς να φανταστείς! Τι γίνεται, όμως, αν μεταξύ της ανθρω-

πίας και της ψυχαγωγίας επιλέξουμε το δεύτερο;

Πρόκειται για μια αντίστοιχη κατήχηση με αυτή που περιγράφει ο Λαφάργκ στη θρησκεία του κεφαλαίου για τον εργάτη: «Ποιος είναι ο θεός σου; -Το κεφάλαιο. -Είναι παντοδύναμος; -Η κατοχή του εξασφαλίζει όλα τα αγαθά. Όταν αποστρέφει το πρόσωπο του από ένα έθνος αυτό βυθίζεται στην αθλιότητα και τον πόνο.

Μήπως μέσα σε έναν ωκεανό βλακειάς και εύκολου θεάματος που προωθεί το Hollywood με ανάλογα blockbuster, το «Hunger Games» δεν είναι μια ακόμη αγαπημένη σειρά βιβλίων που έγινε ταινία; Άραγε παρουσιάζει αυτού του είδους την κοινωνία που η αστική τάξη προσπαθεί να επιβάλλει και στη δική μας πραγματικότητα;

Αναμφισβήτητα το concept του φιλοδοξού αυτού εγχειρήματος διαθέτει τη μαγιά για μία πολυδιάστατη ιδέα που προσπερνά άνετα τους βαμπίρο-έρωτες της Στέφανι Μάγιερ. Ωστόσο, εξακολουθεί να κινείται στο «ασφαλές» πεδίο που κινείται κάθε πολυδιαφημισμένη ταινία κυρίως σε εφήβους και νεολαία και, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, δεν είναι εδώ αυτοσκοπός η αποθέωση της.

Οι αγώνες πείνας παρουσιάζουν ως σκηνικό ένα μέλλον αρκετά μαύρο κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά. Πιο χαρακτηριστικά παρουσιάζουν έναν εφιάλτη στον κόσμο του Μεγάλου Αδελφού όπως τον είχε αποτυπώσει ο Όργουελ. Σε αυτό τον κόσμο η πλούσια αστική τάξη ζει εις βάρος ενός πληθυσμού που λιμοκτονεί σωματικά και ψυχικά και είναι υποταγμένος στην δικαυβέρνηση της πρωτεύουσας-άρχουσας τάξης. Οι ιδέες της δημοκρατίας και της ελευθερίας έχουν εξαφανιστεί και αντικατασταθεί από μιας υψηλής τεχνολογίας δικτατορία που βασίζεται στην παρακολούθηση, την κατήχηση των ΜΜΕ και την άγρια καταστολή. Παράλληλα τα ΜΜΕ, που ελέγχονται από την άρχουσα τάξη, προβάλλουν προπαγανδιστικά βιντεάκια της κυβέρνησης στους πληθυσμούς που μαζεύει σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οποιαδήποτε προσπάθεια εξέγερσης είναι έτοιμη να κατασταλεί από τις ομάδες ειρνοφυλάκων-MAT, έναν τεράστιο δηλαδή όγκο αστυνομικής δύναμης.

Τελικά αυτό το μέλλον είναι τόσο μακρινό; Αναρωτιέμαι αν η συγγραφέας των βιβλίων γράφοντας τα ήθελε να περάσει ένα ισχυρό μήνυμα στους νέους κόντρα στο σύστημα που είναι παγιδευμένοι ή αν προσπαθεί να τους εξοικειώσει με την ιδέα της αστυνομοκρατούμενης πολιτείας, παρουσιάζοντας την σα φυσική εξέλιξη του σύγχρονου πολιτικού μας συστήματος.

Ατάκες όπως «Το σύστημα πάντα έχει κάποιο ψεγάδι» και «Μην ξεχνάς ποτέ ποιος είναι ο πραγματικός σου εχθρός», είναι σίγουρα ενδιαφέρον να ακούγονται μέσα στα λουτρό αίματος που λέγεται «Hunger Games», αλλά σίγουρα δεν είναι αρκετό για να ξεχωρίσουν και να ξυπνήσουν στο κοινό επαναστατικά αισθήματα. Ίσως περιμένει και αυτό μια φιγούρα σαν την πρωταγωνίστρια για να το ταρακουνήσει γιατί από μόνο του είτε φοβάται είτε συμβιβάζεται;

Έχοντας υπ όψιν ολ' αυτά, υπάρχει ελάχιστη διαφορά μεταξύ των κινηματογραφόφιλων που βλέπουν την ταινία και των μαζών στην ταινία που γίνονται αυτόπτες μάρτυρες της σκληρότητας των Αγώνων. Επιπλέον, μπορεί κανείς να υποστηρίξει και το ότι η ταινία παρουσιάζει κοινές λειτουργίες με τους Αγώνες στην ταινία... να αποσπάσει την προσοχή των μαζών με το αίμα και το ερωτικό ειδύλλιο.

Ότι και αν προσπαθεί να κάνει η ταινία αυτή, το σίγουρο είναι ότι δεν πρέπει να την αντιμετωπίσουμε σαν μια ακόμη «αθώα» αμερικάνικη περιπέτεια με στόχο μόνο και μόνο την ψυχαγωγία, γιατί κινδυνεύουμε να μετατραπούμε και μες οι ίδιοι σε αυτές τις καρικατούρες που αντιπροσωπεύουν την αστική τάξη του Κάπιτολ και θολωμένοι παλι από την προπαγάνδα να επιστρέψουμε στην κατάσταση του βωβού λήθαργου.

Το αν επιδιώκουν οι «Αγώνες Πείνας» να προειδοποιήσουν μια απαθή και υπνοβατούσα νεολαία για τον κίνδυνο που κρύβει το ισχύον σύστημα ή απλώς την προγραμματίζει για να συμβιβαστεί με αυτο ως αναποφευκτο, είναι ένα ερώτημα που παραμένει ανοιχτό για στοχασμό...

άλφα κάπα